כטרפא דטריף והאי דאזלא בתרה דאמרה לה הב לי בני שבשעה שהקב"ה בקש להביא מבול לעולם נטל שני כוכבים מכימה והביא מבול לעולם וכשבקש לסתמה נטל שני כוכבים מעיש וסתמה וליהדר לה [6]אין הבור מתמלא מחוליתו אי נמי [3]אין קטיגור נעשה סניגור וליברי לה תרי ככבי אחריני [1]אין כל חדש תחת השמש א"ר נחמן עתיד הקב"ה להחזירן לה שנאמר [2]ועיש על בניה תנחם: **ועל הזועות**: [8]מאי זועות א"ר קטינא גוהא רב קטינא הוה קאזיל באורחא כי מטא אפתחא דבי אובא טמיא גנח גוהא אמר מי ידע אובא טמיא האי גוהא מהו רמא ליה קלא קטינא קטינא אמאי לא ידענא בשעה שהקב"ה זוכר את בניו ששרויים בצער בין אומות העולם מוריד שתי דמעות לים הגדול וקולו נשמע מסוף העולם ועד סופו והיינו גוהא א"ר קטינא אובא טמיא כדיב הוא ומיליה כדיבין אי הכי גוהא גוהא מיבעי ליה ולא היא גוהא גוהא עביד והאי דלא אודי ליה כי היכי דלא ליטעי כולי עלמא אבתריה ורב קטינא דידיה אמר סופק כפיו שנאמר [3]וגם אני אכה כפי אל כפי והניחותי חמתי רבי נתן אומר אנחה מתאנח שנאמר [4]והניחותי חמתי בם והנחמתי ורבנן אמרי בועט ברקיע שנאמר [5]הידד כדורכים יענה אל כל יושבי הארץ רב אחא בר יעקב אמר דוחק את רגליו תחת כסא הכבוד שנאמר [6]כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדום רגלי: ועל הרעמים: [3]מאי רעמים אמר שמואל עניני בגלגלא שנאמר [7]קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ ורבנן אמרי עניני דשפכי מיא להדדי שנאמר [8]לקול תתו המון מים בשמים רב אחא בר יעקב אמר ברקא תקיפא דבריק בענגא ומתבר גזיזי דברזא רב אשי אמר עניני [3]חלחולי מחלחלי ואתי זיקא ומנשב אפומייהו ודמי כזיקא על פום דני ומסתברא כרב אחא בר יעקב דבריק ברקא ומנהמי עניני ואתי מטרא: ועל הרוחות: [3]מאי רוחות אמר אביי זעפא ואמר אביי גמירי דזעפא בליליא לא הוי והא קא חזינן דהוי ההוא דאתחולי ביממא ואמר אביי גמירי דזעפא תרתי שעי לא קאי לקיים מה שנאמר [9]לא תקום פעמים צרה והא קא חזינן דקאי דמפסיק ביני ביני: ועל הברקים אומר ברוך שכחו וגבורתו מלא עולם: [7]מאי ברקים אמר רבא ברקא ואמר רבא ברקא יחידאה וברקא חיורא וברקא ירוקתא וענני דסלקן בקרן מערבית ואתיין מקרן דרומית ותרתי עניני דסלקן חדא לאפי חברתה כולהו קשיין למאי נפקא מינה למבעי רחמי והני מילי בליליא אבל בצפרא לית בהו מששא [7]אמר רבי שמואל בר יצחק הני עניני דצפרא לית בהו מששא דכתיב [10]וחסדכם כענן בקר וגו' א"ל רב פפא לאביי הא אמרי אינשי כד מפתח בבי מיטרא בר חמרא מוך שקיך וגני לא קשיא הא דקטר בעיבא הא דקטר בעננא אמר ר' אלכסנדרי אמר ר' יהושע בן לוי לא נבראו רעמים אלא לפשוט עקמומית שבלב שנאמר [11]והאלהים עשה שייראו מלפניו וא"ר אלכסנדרי אמר ריב"ל הרואה את הקשת בענן צריך שיפול על פניו שנאמר [12]כמראה הקשת אשר יהיה בענן וגו' וראה ואפול על פני [ה]לייטי עלה במערבא משום דמחזי כמאן דסגיד לקשתא אבל ברוכי ודאי מברך מאי מברך ברוך זוכר הברית במתניתא תנא ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקא אומר נאמן בבריתו וקיים במאמרו [ו]א"ר פפא הלכך נימרינהו לתרוייהו [ה]ברוך זוכר הברית [ז]ונאמן בבריתו וקיים במאמרו: על ההרים ועל הגבעות: אטו כל הני דאמרן עד השתא לאו מעשה בראשית נינהו והכתיב [13]ברקים למטר עשה אמר אביי כרוך ותני רבא אמר [ו]התם מברך תרתי ברוך שכחו מלא עולם ועושה מעשה בראשית הכא עושה מעשה בראשית איכא שכחו מלא עולם ליכא אריב"ל הרואה רקיע בטהרתה אומר ברוך עושה [ח]בראשית אימתי אמר אביי כי אתא מטרא כולי ליליא ובצפרא אתא אסתנא ומגליא להו לשמיא ופליגי דרפרם בר פפא א"ר חסדא דאמר רפרם בר פפא א"ר חסדא מיום שחרב בהמ"ק לא נראית רקיע בטהרתה שנאמר [14]אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם: **תנו**

[8]**על הרוחות אומר שכחו וגבורתו מלא עולם.** ירושלמי מתני' כשבאים בזעם אבל כשבאין בנחת אומר ברוך עושה בראשית: **הלכך** נימרינהו לתרוייהו. אומר ר"י לאין חותמין בברכה זו והיכי מברך ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם נאמן בבריתו וקיים בשבועתו וזוכר הברית:

רבא אמר התם מברך שכחו וגבורתו מלא עולם ועושה מעשה בראשית. פי' אומר או אפי' אי אפי' אי אפשר שילקה וכן פירש רב אלפס: [ו]**הלכך** נימרינהו לתרוייהו. רוב הטודאות ואל הטודאות. לפיכך תקנו בישתבח אחר סיום הברכה ברוך אתה ה' אל מלך גדול בתשבחות אל הטודאות[ח]: הטוב

ועל הזועות: [8]מאי זועות א"ר קטינא גוהא רב קטינא הוה קאזיל באורחא כי מטא אפתחא דבי אובא טמיא גנח גוהא אמר מי ידע אובא טמיא האי גוהא מהו רמא ליה קלא קטינא קטינא אמאי לא ידענא בשעה שהקב"ה זוכר את בניו ששרויים בצער בין אומות העולם מוריד שתי דמעות לים הגדול וקולו נשמע מסוף העולם ועד סופו והיינו גוהא א"ר קטינא אובא טמיא כדיב הוא ומיליה כדיבין אי הכי גוהא גוהא מיבעי ליה ולא היא גוהא גוהא עביד והאי דלא אודי ליה כי היכי דלא ליטעי כולי עלמא אבתריה ורב קטינא דידיה אמר סופק כפיו שנאמר [3]וגם אני אכה כפי אל כפי והניחותי חמתי רבי נתן אומר אנחה מתאנח שנאמר [4]והניחותי חמתי בם והנחמתי ורבנן אמרי בועט ברקיע שנאמר [5]הידד כדורכים יענה אל כל יושבי הארץ רב אחא בר יעקב אמר דוחק את רגליו תחת כסא הכבוד שנאמר [6]כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדום רגלי: ועל הרעמים: [3]מאי רעמים אמר שמואל עניני בגלגלא שנאמר [7]קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ ורבנן אמרי עניני דשפכי מיא להדדי שנאמר [8]לקול תתו המון מים בשמים רב אחא בר יעקב אמר ברקא תקיפא דבריק בענגא ומתבר גזיזי דברזא רב אשי אמר עניני [3]חלחולי מחלחלי ואתי זיקא ומנשב אפומייהו ודמי כזיקא על פום דני ומסתברא כרב אחא בר יעקב דבריק ברקא ומנהמי עניני ואתי מטרא: ועל הרוחות: [3]מאי רוחות אמר אביי זעפא ואמר אביי גמירי דזעפא בליליא לא הוי והא קא חזינן דהוי ההוא דאתחולי ביממא ואמר אביי גמירי דזעפא תרתי שעי לא קאי לקיים מה שנאמר [9]לא תקום פעמים צרה והא קא חזינן דקאי דמפסיק ביני ביני: ועל הברקים אומר ברוך שכחו וגבורתו מלא עולם: [7]מאי ברקים אמר רבא ברקא ואמר רבא ברקא יחידאה וברקא חיורא וברקא ירוקתא וענני דסלקן בקרן מערבית ואתיין מקרן דרומית ותרתי עניני דסלקן חדא לאפי חברתה כולהו קשיין למאי נפקא מינה למבעי רחמי והני מילי בליליא אבל בצפרא לית בהו מששא [7]אמר רבי שמואל בר יצחק הני עניני דצפרא לית בהו מששא דכתיב [10]וחסדכם כענן בקר וגו' א"ל רב פפא לאביי הא אמרי אינשי כד מפתח בבי מיטרא בר חמרא מוך שקיך וגני לא קשיא הא דקטר בעיבא הא דקטר בעננא אמר ר' אלכסנדרי אמר ר' יהושע בן לוי לא נבראו רעמים אלא לפשוט עקמומית שבלב שנאמר [11]והאלהים עשה שייראו מלפניו וא"ר אלכסנדרי אמר ריב"ל הרואה את הקשת בענן צריך שיפול על פניו שנאמר [12]כמראה הקשת אשר יהיה בענן וגו' וראה ואפול על פני [ה]לייטי עלה במערבא משום דמחזי כמאן דסגיד לקשתא אבל ברוכי ודאי מברך מאי מברך ברוך זוכר הברית במתניתא תנא ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקא אומר נאמן בבריתו וקיים במאמרו [ו]א"ר פפא הלכך נימרינהו לתרוייהו [ה]ברוך זוכר הברית [ז]ונאמן בבריתו וקיים במאמרו: על ההרים ועל הגבעות: אטו כל הני דאמרן עד השתא לאו מעשה בראשית נינהו והכתיב [13]ברקים למטר עשה אמר אביי כרוך ותני רבא אמר [ו]התם מברך תרתי ברוך שכחו מלא עולם ועושה מעשה בראשית הכא עושה מעשה בראשית איכא שכחו מלא עולם ליכא אריב"ל הרואה רקיע בטהרתה אומר ברוך עושה [ח]בראשית אימתי אמר אביי כי אתא מטרא כולי ליליא ובצפרא אתא אסתנא ומגליא להו לשמיא ופליגי דרפרם בר פפא א"ר חסדא דאמר רפרם בר פפא א"ר חסדא מיום שחרב בהמ"ק לא נראית רקיע בטהרתה שנאמר [14]אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם: **תנו**

כטרפא דטריף. דבר שהוא חסר וסתמוהו מגופו שעשאוהו כגוף ומתחזי כמכה בקורנס. טרפא דטריף מוכה בהכאות כמו בילה [ט]טרופה. ל"א דמתחזיא כדטרפא מטרף נדבק יחד ועשאו סניפין כמין חיבור: **והאי דאזלא.** עיש אחר כימה: **דאמרה לה הב לי בני.** שני כוכבים שלי: **וליהדר.** לכימה אותן כוכבים עצמן שנטל הימנה: **גוהא.** בלשונם קורין רעידת האדמה גוהא: **אובא טמיא.** בעל אוב של עצמות שעושה כשוף בעצמות המת. טמיא עצמות ודומה לו במסכת כלים בית מלא טמיא ופי' רב האי[י] מלא טמיא בית שהוא מלא עצמות והביא ראיה על זה מבראשית רבה[כ] דקתני מדרינוס אחיק טמיא דהיינו שחיק עצמות. ואין לפרש אובא טמא שאין זה הלשון: **גנח גוהא.** ותגעש ותרעש כלומר נזדעזעה הארץ ומאד מאד. גנח גוהא מדא מילתא היא וכן הלשון: **גוהא גוהא מיבעי ליה.** שני פעמים היה לו להזדעזע כנגד שתי דמעות: **סופק כפיו.** ומאותו קול מזדעזעת הארץ שמגיעו שכפיו סופק שנאמר גם אני אכה כפי אל כפי (יחזקאל כא): **אנחה מתאנח.** ומאותה אנחה מרעיד הקרקע ומגיעו שמתאנח שנאמר והניחותי חמתי בם (יחזקאל ה) כביכול כאדם שיש לו חימה ומתאנח ומתנחם דעתו ועושה לו נחת רוח: **והנחמתי.** אנחם על הרעה שעשיתי להן: **הידד לדורכים יענה.** שדורך ובועט ברקיע: **והארץ הדום רגלי.** כגון שדחה[ט] תחת כסא הכבוד ומגיע בעוטו עד לארץ שהיא הדום רגליו: **עניני בגלגלא.** עננים מתחופפין ומתחככין ונשמע הקול. לשון אחר העננים פוגעין בגלגל ומתגלגלות עם הגלגל בעל כרחם ואותו הקול היינו רעמים: **ברקא.** ברקים של אש: **ומתבר גזיזי דברזא.** ואותו הקול היינו רעמים. גזיזי גלגי"ש חתיכות של ברזל: **חלחולי מחלחלי.** עניני ומנשב זיקא עלייהו והיינו רעמים: **מנהמי עניני.** הומות העננים: **ועפא.** סופטורביי"ל: **ברקא אישלוזיר"א** לשון המבריק והרמ[מ]: **ברקא יחידאה.** שלא הבריק אלא פעם אחד: **וברקא חיורא וברקא ירוקתא כולהו קשיין.** שאינם של ברכה: **דסלקן חדא לאפי חברתה.** ששני עננים פוגעים זה את זה: **ענן בקר.** לא קבוע: **כד מפתח בבי מטרא בר חמרא מוך שקיך וגני.** אם כשתפתח דלתיך בבקר ירד לך מטר לך אני אומר חמר ההולך ממקום למקום להביא תבואה מוך שקיך וגני כפול שקך תחתיך ותישן עליו ולא תלך אנה ואנה להביא תבואה לפי שיהיו החטים בזול בשביל הגשם: ה"ג **הא דקטר בעיבא.** נתקשרו השמים בעב עבה אז טוב כי ירד גשם רב: **הא דקטיר בעננא.** ענן קלוש הוא ענן בקר שאין בו ממש: **לריך שיפול על פניו.** לפי שהוא מראה כבוד ה': **ברוך ותני.** בכולהו ברוך עושה בראשית וברוך שכחו מלא עולם כרוך ותני לכולהו בחדא בצא ועל כולם שתי ברכות הללו: על ההריס לא מצי לברוכי מלא עולם שאין במקום אחד אלא כל אחד ואחד במקומו: **אומר ברוך עושה בראשית.** שכך היתה ברייתו ואחר כך כסוהו עניים: **אסתנא.** רוח לפונית: בתקופתה

[מסי] המוס יומס כלומר (הבוקר) [הברק] מחמם גזיזי השלג והן נמסין ויורדין בעננים. ומסתברא בעננים כותיה דחזינן בריק ברקא ומנהמין עניני ואתי מיטרא. רב אשי אמר עניני חלחולי מחללי ונשיב זיקא אפומיהו ומשתמע רעם כי קלא אפום דני. **אמר** ר' יהושע בן לוי הרואה קשת צריך ליפול על פניו, שנאמר כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה כבוד י"י וג'. ולא היא, משום דמחזי כמו דפלח ליה לקשת. אלא צריך לברוכי ב"א [י"י אל'] מלך העולם זוכר הברית נאמן בבריתו וקיים במאמרו. **אמר** [רבא] ברקא חיורא וברקא יחידאה וענני יורקתא ותרתי עניני דסלקן להדי הדדי וענגא דסלקא מקרן מערבית דרומית, צריך למיבעא עליה רחמי דקשיין. **ועל הרוחות.** אוקמה אביי ברוח של (עוף) [זנף]. ואמ' גמירי דזעפא לא הוי בליליא, אילא אם כן מתחיל מיממא. וגמירי דזעפא תרתי שעי לא הוה, שנאמר לא תקום פעמים צרה. **וקמא** ליה דעל הרעמים והברקים מברך שתים, ברוך שכוחו מלא עולם וברוך עושה בראשית. [**ירושלמי**: על הברקים ר' ירמיה ור' זעירא אמרו בשם ר' חסדא דיו פעם אחת בכל יום, רבי יוסי בני מה אנן קיימין, אם בטרודין דיו פעם אחת בכל יום וכו'. פירוש, אעפ"י שאינן נראין הברקים סמוכין זה אצל זה, אלא עכשיו פעם אחת ואחר שעה פעם אחרת, כיון שלא נפסקו העננים לגמרי די בברכה אחת. אבל אם העננים הראשונים נפסקו לגמרי ושמים זכו בעיניו, אם חזרו ורואה אח"כ מברך פעם אחרת].

[ו]חוקיו ומשפטיו. **והשיב** רב קטינא איבא טמיא, כמו שהיה שקר שהוא אלוה כך הם שקר כל דבריו, וכי אינם כמין דמעות אילא כמו ספיקות כפים גוזר (גוזר) הקב"ה למלאך וסופק כפים, כדכתיב וגם אני אכה כפי אל כפי ויוצא זיעזוע ביניהן וזו היא גוהא. והאי דאמר רב קטינא דברי איבא טמיא שקר הם, כדי שלא לקיים דבריו ריטעו בני אדם אחריו שיאמרו הנה יש בו ממש. **וזה שאמר ר' נתן מתאנח.** חס ושלום שיש לשם אנחה, אילא גוזר הקב"ה על המלאך [שיתאנח, וזהו שאמר דוחק את רגליו תחת כסא הכבוד גוזר על המלאך] העומד תחת כסא הכבוד לדחוק רגליו. ורבנן אמרי אומר למלאך ובועט ברקיע שנאמר הידד כדורכים יענה. וזה הדבר ידוע הוא שהקב"ה אומר למלאך כדכתיב ויצא מלאך י"י ויך במחנה אשור. ואילמלא קרא כתוב שיש בעבו[דה] זר[ה] שד, לא היינו אומרין אותו, אלא כיון שמצאנו מקרא שכתוב יזבחו לשדים לא אלוה, פירשנו איבא טמיא, שד. ואין זה קשה כדכתוב בדברי רבותינו כי השדים מסיחין, שהן אמרו במסכת חגיגה פרק אין דורשין בעריות, ששה דברין נאמרו בשדים, שלשה כבני אדם ושלשה כמלאכין, אוכלין ושותין כבני אדם ופרים ורבים כבני אדם ומתים כבני אדם. שלשה כמלאכין הולכין מסוף העולם ועד סופו כמלאכים, ויש להם כנפים, ושומעין מה שעתיד להיות כמלאכים. וכל חכמי התלמוד כולם פה אחד הבקיים בדברי חכמי התלמוד מפרשים הדברים הללו בתורת משלי[ם], וכמו שאמר הכתוב עורה למה תישן י"י, וכי אפשר לומר שיש

מסורת הש"ס

[1] לעיל ג: סנהדרין טח., [2] [מגיגה יג: כ"ר כו. קדושין ה.], [3] פי' חלולין קלמ, [4] תענית ו: מ"ש, [5] [קדושין לג: וש"נ], [6] [לקמן עמוד ב ס:] תענית ז. מגילה כח.; [7] [ל"ל נאמן בגא וא"ו. הגר"א בא"ח סי' רכח ס"ק א], [8] מעשה בראשית, [9] [שבת פ:], [10] [אסלות פי"ז מ"גן], [11] [פרשה עמ], [12] כס"ש: שדהק, [13] [עי' ב"מ עח:], [14] [שייך לעיל במשנה נד.], [15] שיך מע"ל,

מוסף תוספות

א. בתוס' רי"ש הוסיף, כלומר הוא מהולל ברב ההודאות והוא אל ההודאות.

לעזי רש"י

גלצי"ש [גלצונ"ש]. תחיכות קרח.
סופטורביי"ל [טורביי"ל]. סופה.
אישלוזיר"א [אישלויד"א]. ברק.

מוסף רש"י

אין הבור מתמלא מחוליתו. השוקר מולא מבור כרוי וחחר ומעליכו לתוכו אין ממלא כך (לעיל ג: סנהדרין סז). **אין קטיגור נעשה סניגור.** קטיגור, שונא. סניגור, אוהב מלין יושר (חגיגה יג:). **כענן בקר.** שאין בו ממש (תענית ו:).

רבינו חננאל

נטל הקב"ה שני כוכבים מכימה ונפרדו שניהם ובא מבול לעולם, ובשניהם נטל שני כוכבים מעש וסתם בהן פירצה של כימה ועמד המבול, הינו דכתיב ועיש על בניה תנחם. כלומר, הכוכבים שניטלו ממנה. **ועל הזועות** ... . [מאי זועות א"ר קטינא גוהא. רב קטינא הוי קאזיל באורחא כי מטא אפתחא דבי טמיא גנח. פי' אובא טמיא, כי בעת שרואה הקב"ה צער] ישראל שמצערין אותן האומות ביותר מחשב להביא מבול [זוכר ברית] ומוריד שתי דמעות חס ושלום דמעה (מעין) [ממש] אלא [מעין] טיפות כעין דמעות, ומ[ת]נחם הקב"ה שלא לאבד עולמו, ומתגלגלות ויורדות לים הגדול וקולן הולך מסוף העולם ועד סופו, זה הוא גיהא. זו כולו להראות לישראל שהקדוש ברוך הוא לא עזבם ולא שכחם ולא נטשם וכי עתיד להחזירן, כל זה לחזק את לבם שלא יתיאשו מן הגאולה, אילא יסבלו על הצרות עד שישלים הזמן שגזר הקב"ה להיותם בגלות, כמו שגזר בראשונה ועבדום וענו אותם ארבע וג', זמן אותו הגלות היה ידוע וזה אינו ידוע, אילא מכל פנים יש זמן קצוב לגלות, ומראה הקב"ה בעולמו כמו אותות להודיע כי יש לפני הקב"ה כמין קושי מפני ישראל שהם בשעבוד וגולין ומטולטלין, וכי רחמיו עליהם לא נטשם וכי עתיד להחזירן (מ)[כ]בתחלה, והם כשראו כך אומרים הנה הקב"ה [בדירן] רחמיו עלינו וזכרונינו לפניו ומתחזקים ביראתו ומחזיקים בתורתו

רבינו חננאל (המשך)

עין, כדכתיב עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל, יש לומר שיש אף ופה, אלא בתורת מדמין, כך כל דברי חכמים בתורת דימוי, אבל הכל מודים שאין לפניו לא בכיה ולא שחוק ולא דמעה ולא אנחה מגוף, אלא דברי החכמים בתורת דימוי כדברי הנביאים. **על הרעמים.** מאי רעמים אמר שמואל עניני דאתו בגלגלא, כדכתיב קול רעמך בגלגל. רבנן אמרי רעמים עניני דשפיכי מיטרא להדדי, שנאמר לקול תתו המון מים בשמים. רב אחא בר יעקב אמר מיטרא בעניני ממאסי מסי כול'. פירוש ממסא

עין משפט נר מצוה

מ א ב ג ד מיי' פ"י מהלכות ברכות הל' יד סמג עשין מ טוש"ע או"ח סי' רכז סעיף ז:
מא ה מיי' שם הלכה טז סמג שם טוש"ע או"ח סי' רכט סעיף ז:
מב ו מיי' שם הלכה יד סמג שם טוש"ע או"ח סימן רכז סעיף ז:

תורה אור השלם

1. מַה שֶּׁהָיָה הוּא שֶׁיִּהְיֶה וּמַה שֶּׁנַּעֲשָׂה הוּא שֶׁיֵּעָשֶׂה וְאֵין כָּל חָדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: קהלת א ט
2. הֲתִצִּיא מְזָרוֹת בְּעִתּוֹ וְעִישׁ עַל פְּנֵיהָ תְנַחֵם: איוב לח לב
3. וְגַם אֲנִי אֶכֶּה כַּפִּי אֶל כַּפִּי וַהֲנִחֹתִי חֲמָתִי אֲנִי יְיָ דִּבַּרְתִּי: יחזקאל כא כב
4. וְכִלָּה אַפִּי וַהֲנִחֹתִי חֲמָתִי בָּם וְהִנָּחַמְתִּי וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְיָ דִּבַּרְתִּי בְּקִנְאָתִי בְּכַלּוֹתִי חֲמָתִי בָּם:
יחזקאל ה יג
5. וְאַתָּה תִּנָּבֵא אֲלֵיהֶם אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם יְיָ מִמָּרוֹם יִשְׁאָג וּמִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שָׁאֹג יִשְׁאָג עַל נָוֵהוּ הֵידֵד כְּדֹרְכִים יַעֲנֶה אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: ירמיהו כה ל
6. כֹּה אָמַר יְיָ הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי אֵי זֶה בַיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי וְאֵי זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי:
ישעיהו סו א
7. קוֹל רַעֲמֶךָ בַּגַּלְגַּל הֵאִירוּ בְרָקִים תֵּבֵל רָגְזָה וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ:
תהלים עז יט
8. לְקוֹל תִּתּוֹ הָמוֹן מַיִם בַּשָּׁמַיִם וַיַּעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה וַיּוֹצֵא רוּחַ מֵאֹצְרֹתָיו: ירמיהו י יג
9. מַה תִּתְחַשְּׁבוּן אֶל יְיָ כְּלָה הוּא עֹשֶׂה לֹא תָקוּם פַּעֲמַיִם צָרָה: נחום א ט
10. מַה אֶעֱשֶׂה לָךְ אֶפְרַיִם מַה אֶעֱשֶׂה לָּךְ יְהוּדָה וַחֲסִדְּכֶם כַּעֲנַן בֹּקֶר וְכַטַּל מַשְׁכִּים הֹלֵךְ: הושע ו ד
11. יָדַעְתִּי כִּי כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף וּמִמֶּנּוּ אֵין לִגְרֹעַ וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו:
קהלת ג יד
12. כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בֶּעָנָן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם כֵּן מַרְאֵה הַנֹּגַהּ סָבִיב הוּא מַרְאֵה דְמוּת כְּבוֹד יְיָ וָאֶרְאֶה וָאֶפֹּל עַל פָּנַי וָאֶשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר:
יחזקאל א כח
13. מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו:
תהלים קלה ז
14. אַלְבִּישׁ שָׁמַיִם קַדְּרוּת וְשַׂק אָשִׂים כְּסוּתָם:
ישעיהו נ ג

הטוב והמטיב. אבל אשיורי לחם ואשיורי בשר אין מברכין הטוב והמטיב דדווקא איין לחיים ביה תרתי לסעיד ומשמח מברכין הטוב והמטיב אבל בשר ולחם לא ופרשב"ם בערבי פסחים (דף קא. וסז) דדוקא כשהאחרון משובח מברכים הטוב והמטיב אבל בכיולא בו לא [ז] אך בירושלמי[א] דכיולד מברכין א"ר אבא בר רב הונא לריך לברך על יין חדש ושן שיעור יין א"ל לברך שיעור מקום לריך לברך היסח הדעת כשיעור מקום משמע דוקא כשהאחרון ישן דעדיף טפי ור"ת פי' דאפי' אין האחרון משיב רק שלא ישתנה לגריעותא יותר מדאי [ח] ומסייס בה רבי עקיבא בר חנינא ולחיים פותח היה מברך הטוב והמטיב ומשמע דלא קפיד אם האחרון משובח אם לאו אע"ג דישן אידכר בסוף מ"מ נימא דרבי פליג עליה ולפרש"ס יעמידנה להך דרבי במסופק אם האחרון טוב ומספק היה מברך על כל אחד שמא משובח הוא אך ר"ת מפרש דעובדא דרבי בא לחלק[ב] כדפי' וי"מ דהוא דחדש ושן מיירי בברכת בורא פרי הגפן דומיא דשיעור מקום דבתר הכי אבל לא מלינו כן בגמרא שלנו[ט]:

התם דאיכא בני חבורה דשתו בהדיה. וה"ה אם אשתו ובניו עמו אבל יחיד לא ואפילו שהחיינו אין מברך יחיד על שיעור יין דלא אשכחן יחיד שמברך שהחיינו רק אחדתא וכן כל פרי חדש כשאכלו מברך שהחיינו כדאמרינן בסוף בכל מערבין[ג] (עירובין מ:): **ורבי** יוחנן **אמר אפי' קנה ביוצא בהם.** והלכתא כר' יוחנן אליבא דלישנא בתרא אפילו קנה והדר קנה שהיו לו כלים חדשים כיולא באלו לריך לברך דקי"ל כרבי יוחנן לגבי דרב מכ"ש דלגבי רבי[ד] הלכתא כוותיה ואומר ר"י דוקא בבגדים חשובים דומיא דבית חדש נקט כלים חדשים אבל שאינם חשובין כ"כ כמו מגעלים ומגפליאות וחלוק וכיולא בהן אין לריך לברך בירושלמי א"ר חייא בר אבא לא סוף דברים חדשים אלא אפי' שחקים כאילו חדשים הן ר' יעקב בשם רבי חייא בר אבא אמר קנה אומר שהחיינו ניתן לו אומר הטוב והמטיב לבש בגדים אומר מלבים ערומים ול"ע בגמרא שלנו דלא אשכחן הטוב והמטיב אלא בדאיכא אחריינא בהדיה: אשר

[ח] הא דאית ליה שותפות הא דלית ליה שותפות והתניא [ט]קצרו של דבר על שלו הוא אומר ברוך שהחיינו וקיימנו על שלו ועל של חבירו אומר ברוך הטוב והמטיב וכל היכא דלית לאחרינא בהדיה לא מברך הטוב והמטיב והתניא אמרו ליה [י]ילדה אשתו זכר אומר ברוך הטוב והמטיב התם נמי דאיכא אשתו בהדיה דניחא לה בזכר ת"ש [כ]מת אביו והוא יורשו בתחלה אומר ברוך דיין האמת ולבסוף הוא אומר ברוך הטוב והמטיב התם נמי דאיכא אחי דקא ירתי בהדיה ת"ש [ל]שינוי יין א"צ לברך [מ]שינוי מקום צריך לברך וא"ר יוסף בר אבא א"ר יוחנן [נ]אע"פ שאמרו שינוי יין א"צ לברך אבל אומר ברוך הטוב והמטיב התם נמי [ס]דאיכא בני חבורה דשתו בהדיה: [ע]בנה בית חדש וקנה כלים חדשים וכו': א"ר הונא לא שנו אלא שאין לו כיוצא בהן אבל יש לו כיוצא בהן א"צ לברך ור' יוחנן אמר [פ]אפילו יש לו כיוצא בהן צריך לברך מכלל דקנה

חבירו אומר הטוב והמטיב. **תא שמע** אמרו לו מת אביו וירשו, בתחלה אומר (מ)בר[ו]ך הטוב ובסוף דיין האמת. ושנינן התם דאיכא אחוה דירתו בהדיה. וכן לענין ילדה אשתו בן זכר ההנאה לו ולאשתו היא, ששניהן רוצין בזכר. וכן ביין וכל בני חבורה אית להו הנאה. **מתני בנה בית חדש וקנה כלים חדשים אומר שהחיינו וכול'.** זו השמועה משובשת היא בנוסחאות, אבל אנו נסחנוה מן הנוסחא שבאה מבבל וכן סידורה, אמר רב הונא לא שאנו שצריך לברך אילא שאין לו כיוצא בהן, אבל יש לו אין צריך לברך, ור' יוחנן אמר אחד זה ואחד זה צריך לברך.

תנו רבנן [א]הרואה חמה בתקופתה לבנה [א] בגבורתה וכוכבים במסילותם ומזלות כסדרן אומר ברוך עושה בראשית [ב]ואימת הוי אמר אביי כל כ"ח שנין והדר מחזור ונפלה תקופת ניסן בשבתאי באורתא דתלת נגהי ארבע: ר' יהודה אומר הרואה הים וכו': לפרקים עד כמה אמר רמי בר אבא א"ר יצחק [ג]עד שלשים יום ואמר רמי בר אבא א"ר יצחק הרואה פרת אגשרא דבבל אומר ברוך עושה בראשית [ד]והאידנא דשניוה פרסאי מבי שבור ולעיל רב יוסף אמר מאיהי דקירא ולעיל ואמר רמי בר אבא הרואה דגלת אגשרא דשביסתנא אומר ברוך עושה בראשית מאי [ה]חדקל א"ר אשי שמימיו חדין וקלין מאי [ו]פרת שמימיו פרין ורבין ואמר רבא האי דחריפי בני מחוזא משום דשתו מיא דדגלת האי דגיחורי משום דמשמשי ביממא והאי דניידי עינייהו משום דדיירו בבית אפל: על הגשמים כו': ועל הגשמים הטוב והמטיב מברך [ז]והא"ר אבהו ואמרי לה במתניתא תנא [ח]מאימתי מברכין על הגשמים משיצא חתן לקראת כלה מאי מברכין אמר רב יהודה [ט]מודים אנחנו לך על כל טפה וטפה שהורדת לנו ורבי יוחנן מסיים בה הכי אילו פינו מלא שירה כים וכו' אין אנו מספיקין להודות לך ה' אלהינו עד תשתחוה [ב] בא"י רוב ההודאות רוב ההודאות ולא כל ההודאות אמר רבא אימא האל ההודאות א"ר פפא הלכך [י]נימרינהו לתרוייהו רוב ההודאות והאל ההודאות ואלא קשיא ל"ק הא דשמע משמע הא דחזא מחזי דשמע משמע היינו בשורות טובות ותנן על בשורות טובות אומר ברוך הטוב והמטיב אלא אידי ואידי דחזי מחזי ולא קשיא הא דאתא פורתא הא דאתא טובא ואב"א הא והא דאתא טובא ולא קשיא [יא]הא דאית ליה ארעא הא דלית ליה ארעא אית ליה ארעא הטוב והמטיב מברך והא [ג](תנן) בנה בית חדש וקנה כלים חדשים אומר ברוך שהחיינו והגיענו לזמן הזה [ג] שלו ושל אחרים אומר הטוב והמטיב לא קשיא [יב]הא דאית ליה שותפות הא דלית ליה

[ד] **בנה בית חדש.** שכולו שלו אומר שהחיינו: **שלו ושל אחרים.** הטוב והמטיב: ה"ג [ו] **(והתנן) בנה בית חדש וכו' לא קשיא הא דאית ליה שותפות הא דלית ליה שותפות.** ול"ג אלא הא והא דאית ליה ארעא. וה"פ תירוצא דשניגן קאי בדוכתיה מודים אנחנו לך בדלית ליה ארעא הטוב והמטיב בדאית ליה ודקא קשיא לך בנה בית חדש אומר שהחיינו לא קשיא ההוא דבנה בית חדש שאין לו שותפות בה ועליה מברך שהחיינו אבל גשמים בדאית ליה ארעא טובה שיש לו שותפות בה היא שהרי כל מי שיש לו קרקע שותף עמו בטובה זו: **והתניא.** בניחותא: **קלרו של דבר.** [ה] כלומר כללו של דבר: **ונכסוף הוא אומר הטוב והמטיב.** על בשורת הירושה שנשארה לו ירושה מאביו שכן בשרוהו מת אביו ויורשו כלומר הניח נכסים: **שינוי יין.** שתה יין בסעודה והביאו לו יין אחר טוב מן הראשון אין לריך לברך בורא פרי הגפן: **שינוי מקום.** יצא מכאן והלך לבית אחר והביאו לו יין: **ר"י אמר אפילו יש לו ליוצא בהן.** מירושה הוא אלא ולענין קניה חדש הוא אלא לריך לברך: דקנה

בתקופתה. מקום שהיא חוזרת שם לתחלת היקפה היא שעת תליית המאורות ומאז התחילה להקיף ולשמש: **אימת הוי.** אחמה בתקופתה קאי: **כל כ"ח שנים.** של תקופת ניסן [ד] שבסוף כ"ח כשחוזר מחזור גדול של חמה להיות תקופה נופלת בשעת תליית המאורות בשבתאי היא שעה תחלת ליל ד': **בתורתא דתלת נגהי ד'.** שהעריב שמשו של ג' בשבת ויתחיל ליל ד': **נגהי.** ליל כדאמר בפסחים בשמעתא קמייתא (דף ג.) לאיכא דוכתא דקרו לליליא נגהי: [ו] **שבתאי.** שם שעה ראשונה של ליל ד' שבאותה שעה נתלו מאורות ושבע שעות הן וחוזרות חלילה שש"ס חכ"ל תמצא בהקף סדרן של עולם סימני שעות תחלת הלילות כלנ"ש חל"ס. מוצאי שבת כוכב. תחלת ליל ב' לדק. תחלת ליל ג' נוגה. תחלת ליל רביעי שבתאי. תחלת ליל ה' חמה. תחלת ליל ששי לבנה. תחלת ליל שבת מאדים. וסדר תחלת הימים כעלות השחר חל"ס כלנ"ש. ותקופה מוסכת מחברתה ז' שעות ומחלה כלומר מתאחרת אחר היום והשעה שנפלה בה חברתה ז' שעות ומחלה הרי שלשים שעות לארבע תקופות הרי יום ורביע לשנה לד' שנים חמשה ימים למדת שאין תקופה נופלת בתחלת הלילה אלא לסוף ד' שנים שהוא מחזור קטן וז' מחזורים קטנים למחזור גדול וסימניך דב"ז הגא"ו הרי שאינה באה לתחלת ליל ד' אלא מכ"ח שנים לכ"ח שנים בראש כל מחזור קטן באה לתחלת הלילה ובראש מחזור הגדול באה לתקופה הראשונה שהוא תחלת ליל ד': **אגשרא דבבל אומר ברוך עושה בראשית.** קיש להו אלא נשתנה פרת מהלוכו ע"י אדם משם ולמעלה אבל משם ולמטה הסיבוהו בני אדם דרך אחרת: **והאידנא דשניוה פרסאי.** מלמעלה לגשר אין מברך עליו עושה בראשית אלא מאיהי דקירא ולעיל. איהי דקירי שם מחוז שהוא על הפרת: **חדין.** חריפין מיא וקלין לשקול במאזנים וטובים לשתות שאין מכבידין את הגוף: ה"ג **והאי דגיחורי משום דמשמשי ביממא.** לפיכך בניהן אדומין כאדמומית היום רו"ש בלע"ז: **דניידי עייניהו.** עייניהם נדים ונעים: **משילא חפן לקראת כלה.** שהמים קבולין על האדץ וכשהטפה נופלת עליהן טפה תחתונה בולטת לקראתה: **שמע משמע.** שבשרוהו לאמר ילדו גשמים בלילה אומר הטוב והמטיב: **אתא פורתא.** מודים אנחנו לך: **אתא טובא.** הטוב והמטיב: **איש ליה ארעא.** הטוב והמטיב שהטיב לו:

[ד] **בנה בית חדש.** שכולו שלו אומר שהחיינו: **שלו ושל אחרים.** הטוב והמטיב: ה"ג [ו] **(והתנן) בנה בית חדש וכו' לא קשיא הא דאית ליה שותפות הא דלית ליה שותפות הא דלית ליה שותפות.** ול"ג אלא הא והא דאית ליה ארעא. וה"פ תירוצא דשניגן קאי בדוכתיה מודים אנחנו לך בדלית ליה ארעא הטוב והמטיב בדאית ליה ודקא קשיא לך בנה בית חדש אומר שהחיינו לא קשיא ההוא דבנה בית חדש שאין לו שותפות בה ועליה מברך שהחיינו אבל גשמים בדאית ליה ארעא טובה שיש לו שותפות בה היא שהרי כל מי שיש לו קרקע שותף עמו בטובה זו: **והתניא.** בניחותא: **קלרו של דבר.** [ה] כלומר כללו של דבר: **ונכסוף הוא אומר הטוב והמטיב.** על בשורת הירושה שנשארה לו ירושה מאביו שכן בשרוהו מת אביו ויורשו כלומר הניח נכסים: **שינוי יין.** שתה יין בסעודה והביאו לו יין אחר טוב מן הראשון אין לריך לברך בורא פרי הגפן: **שינוי מקום.** יצא מכאן והלך לבית אחר והביאו לו יין: **ר"י אמר אפילו יש לו ליוצא בהן.** מירושה הוא אלא ולענין קניה חדש הוא אלא לריך לברך: דקנה

חמה בתקופתה כוכבים ומזלות כסדרן אומר ברוך עושה מעשה בראשית. ירושלמי אומר רב הונא הדה דאיתמר בימות הגשמים ולאחר שלשת ימים שנאמר ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם. פירוש זה שאומר חמה בתקופתה וכוכבים ומזלות כסדרן, בימות הגשמים בעת שהיו שלשה ימים מעוננים ולא נראתה חמה בהם ולא כוכבים, אותה העת צריכין לברך עליהן בעת שיתראו, וזולתי זו העת לא. **על הגשמים ועל השבורות טובות כול'.** ירושלמי מה ראו לסמוך בשורות טובות לירידת

מג א מיי' פ"י מהלכות ברכות הל' יח סמג עשין כז טור"ע או"ח סי' רכט סעיף ב:

מד ב מיי' שם הל' טו סמג שם טוש"ע או"ח סי' ריח סעיף ג וסי' רכד סעיף יג:

מה ג שו"ע או"ח סי' רכח סעיף ב:

מו ד מיי' שם הלכה ו סמג שם טוש"ע או"ח סי' רכח סעיף ה:

מז ה ו ז ח מיי' שם הלכה ה טוש"ע שם סעיף ב:

מח ט מיי' שם הל' ז סמג שם טוש"ע או"ח סי' רכב סעיף ה:

מט י טוש"ע או"ח סי' רכב סעיף ה:

נ כ מיי' וסמג שם טוש"ע שם סעיף ב:

נא ל מיי' פ"ד מהלכות ברכות הל' ג סמג שם טוש"ע או"ח סימן קעח סעיף ה:

נב מ מיי' שם הלכה ט סמג שם טוש"ע או"ח סי' קעה סעיף ה:

נג נ מיי' שם טוש"ע שם סעיף ד:

נד ס מיי' פ"י מהלכות ברכות הל' ה סמג שם טוש"ע או"ח סי' רכג סעיף ג:

ע [מיי' שם]:

תורה אור השלם

1. וְשָׁם הַנָּהָר הַשְׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הוּא הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת:

בראשית ב יד

מוסף רש"י

שמימיו פרין ורבין. שגדל ורבה בלא שום מטר (בכורות נה:) ומכבים את האדם (בראשית ב יד). **משיצא חתן לקראת כלה.** שירדו כל כך שכשהטפה נופלת יוצאה אחדת וכולנת כנגדה, מפי מורי. ל"א שהשוקין מקלאין מים, שוק מקלא חה מקלא כנגדו (תענית ו:). **רוב ההודאות ולא כל ההודאות.** כלומר רוב ההודאות אתה קורא להקב"ה ולא כל ההודאות, והכי משמע ברוך אתה ברוב ההודאות ולא בכל, אלא כך מוסב בא"י אמ"ה אל ההודאות דמשמע כל ההודאות (שם). **רוב ההודאות והאל ההודאות.** ברוך אתה ברוב ההודאות, במרבית ההודאות, הכל אל כל ההודאות משמע, ומתחלה היה משמע רוב ממש ולא מרובות, וכמו כן בשמתם אל אלך גדול בשמתם אל ההודאות, מפי רבי (שם ז.). **שינוי יין.** שהביאו לו יין מתבית אחרת (פסחים קא.) ויש לו טעם משובח או גרוע או משובח (רשב"ם שם). **אין צריך לברך.** שניה על היין (פסחים קא.).

רבינו חננאל

מיעוט כוכבים שנים, מיעוט מזלות שתים. **על ההרים ועל הגבעות כול'.** אוקימנה אינו מברך אהני כולהי אלא חדא, ב"א י"י אלהינו מלך העולם עושה בראשית. **הרואה** את הים הגדול לפרקים. אוקימנה לפרקים אחת לשלשים יום. **אמר** ר' יהושע בן לוי הרואה רקיע בטהרה אומר ברוך (עושה רקיע בטהרה) עושה בראשית. רפרם בר פפא אומר מעת שחרב בית מקדש לא נראה רקיע בטהרה שנאמר אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם. **יש מי שאומר** הרואה חמה בתקופתה

בתחלת המחזור כ"ח שנופלת התקופה (על) [של] ניסן באורתא דתחלתה נגהי ארבע בכוכב שבתי בתחלת בריאתה. **תנו רבנן הרואה חמה בתקופתה** כוכבים ומזלות כסדרן אומר ברוך עושה מעשה בראשית. ירושלמי אומר רב הונא הדה דאיתמר בימות הגשמים ולאחר שלשת ימים שנאמר ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם. פירוש זה שאומר חמה בתקופתה וכוכבים ומזלות כסדרן, בימות הגשמים בעת שהיו שלשה ימים מעוננים ולא נראתה חמה בהם ולא כוכבים, אותה העת צריכין לברך עליהן בעת שיתראו, וזולתי זו העת לא. **על הגשמים ועל השבורות טובות כול'.** ירושלמי מה ראו לסמוך בשורות טובות לירידת

הגהות הב"ח

(ז) תוס' ד"ה הטוב וכו' יומר מדאי דהכי מסיים בה ר':

גליון הש"ם

גמ' ואימת הוי אמר אביי. בערוך ערך חמה לא היה לו הגירסא ואימת הוי אמר אביי. וע"ש דכתב ד' פירושים על חמה בתקופת':

הגהות הגר"א

[א] גמ' לבנה בגבורתה וכוכביה במסילותם ומזלות כסדרן. ר"ג ג' הרי"ף ורא"ש בטוראתה במסורותם בעתם: [ב] שם עד תשתחוה. ר"ג וילומנו את שמך מלכנו. גירסת רי"ף ורא"ש: [ג] שם (שלו ושל אחרים אומר הטוב והמטיב) תא"מ: [ד] רש"י ד"ה בנה בית חדש עד ד"ה ה"ג. נמחק: [ה] שם ד"ה קלרו של דבר. כלומר כללו של דבר שכולו שלו אומר שהחיינו שלו ושל אחרים הטוב והמטיב. כל"ל:

מוסף תוספות

א. בתוס' רי"ש הביא זה בתור ראיה (וכן הגיה הגרי"ב וכבר העיר ע"ז החיד"א בספרו פתח עינים והעיר שכ"ה בתוס' ישנים כ"י). ב. בתוס' רי"ש כתב. אך יכול רבינו יעקב לומר דעובדא דרבי וכו' פליג עליה (ואולי צריכים לגרוס אצלינו דרבי בא לחלוק). ג. ובתוס' רי"ש הוסיף, אבל ע"י שנוי לא מצינו שהחיינו.

לעזי רש"י

רו"ש. אודם.

רבינו ניסים

על הגשמי' ועל בשורו' טובות הוא אומר ברוך הטוב והמטיב. גרסי' בגמ' דבני מערבא מה ראו לסמוך בשורות טובות לירידת גשמים ר' ברכיה בשם ר' לוי על שם מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה וגו' ועיקרה בבראשית דר' אושעיא והכין אמר התם מה שמועה ב' הטוב והמטיב:

רבינו חננאל (המשך)

גשמים, על שם שכותב מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק. פירוש **משיצא חתן לקראת כלה.** מעת שהטיפה יורדת מן הרקיע על הארץ והמים שעל הארץ שירדו כגשמים מעלין כמין אבעבועות, זה הוא יציאת חתן לקראת כלה, ומברך [מודים] אנחנו לך כולי'. ואקשינן וכי על הגשמים הטוב והמטיב מברך והא מודים אנחנו לך כול' מברך. ושקלינן וטרינן ואסיקנה מתניתין בדאיכא אחריני בהדיה דתניא כללו שלדבר על שלו לבדו אומר שהחיינו, ועל שלו ועל של

דקנה וחזר וקנה דברי הכל אין צריך לברך. דהא רבי יוחנן לא אמר צריך לברך אלא משום דלעניין קנייה חדש הוא: **ואיכא דאמרי כו' מכלל דרבי יש לו וקנה דברי הכל צריך לברך.** דהא רב הונא לא אמר אין צריך לברך אלא דקנה וחזר וקנה דליכא חדוש כלל אבל יש לו וקנה דאיכא חדוש מודה הוא דצריך: **בין כך ובין כך.** בין שיש לו בין שאין לו הואיל ולא קנה הרא"שונים ועכ"פ קנה צריך לברך: **לא כר' מאיר ולא כרבי יהודה.** דאפילו רבי יהודה לא פליג אלא בשיש לו וקנה אבל בקנה וחזר וקנה לא: **דמסקא אדעתא דרבנן.** לימ"ן מחמת המיס והוה ליה לזבל: **השתא מיהא רעה היא.** שמחבלת תבואה של שנה זו ומבכרת כרוך דיין האמת: **ועל הטוב שהיא מעין הרעה.** יבכרך הטוב והמעטיב: **מאי היא.** כגון דאשכח מצליחה: **אלא יסריה.** הזרע אלא יקלוט ויהיה ולד ולאחר שנשה ימיס אם לא קלט כבר הסריח ואין תפלה מועלת: **שלא יהא סנדל.** שלא תתעבר אשתו ולד אחר ויהיה פוחת צורתו של ראשון ודומה לדג של יש ששמו סנדל. הכי אמרינן בנמס' גדה (דף כה:) סנדל דומה לסנדל של יש ומתחלתו ולד היה אלא שנרקב משל לאדם שסטר את חבירו והחזיר צורתו לאחוריו: **ומי מהני.** תפלה לזכר אפילו בתוך ארבעים יום והלא הדבר תלוי בהזרעה תחלה: הכי גרסינן **משכחת לה דמהניא לגון שהזריעו שניהם בבת אחת: כל הילי דדרשת ליה להאי קרא.** מדרים לאדם משמעות: **מסיפיה לריש'ה מדריש.** מי שנכון לבו בטוח ביי' משמועה רעה לא ייראה: **בדברי תורה לחיב.** אשרי אדם מפחד תמיד שמא תשתכח ממנו שמתוך כך הוא מחזיר לשנותם תמיד: **אנו רבנן.** בן עזאי אמרה דאמר שתים בכניסתו ושתים ביציאתו: **ליח לן כה.** יזהר בעצמו שלא יפשע או אם פשע כבר אל יכנס במקום סכנה: **בי כני.** בית המרחץ: **מהוסיה.** מפיה שהמיס נופלים לתוכה ובני אדם רוחצים על גבי תקרה שעל גבה: **בחד אכריה.** בזרועו החזיק אחד או שנים וזה בזה החזיקו עד מאה ואחד: **הייגו דרבי אחא.** דבעי אודויי שהוצאתני לשלום: **אחין דרכן של בני אדם וכו'.** כלומר לא היה להם לעסוק ברפואות אלא לבקש רחמים: התכבדו

[2]מברך על הרעה כו': היכי דמי כגון דשקל בדקא בארעיה אף על גב דטבא היא לדידיה דמסקא ארעא שירטון ושבחא השתא מיהא רעה היא: [3]ועל הטובה כו': היכי דמי כגון דאשכח מציאה אף על גב דרעה היא לדידיה דאי שמע בה מלכא שקיל לה מיניה השתא מיהא טובה היא: [4]היתה אשתו מעוברת ואמר יהי רצון שתלד כו' הרי זו תפלת שוא: ולא מהני רחמי מתיב רב יוסף [1]ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה מאי ואחר אמר רב לאחר שדנה לאה דין בעצמה ואמרה י"ב שבטים עתידין לצאת מיעקב ששה יצאו ממני וארבעה מן השפחות הרי עשרה אם זה זכר לא תהא אחותי רחל כאחת השפחות מיד נהפכה לבת שנא' ותקרא את שמה דינה [5]אין מזכירין מעשה נסים ואיבעית אימא מעשה דלאה בתוך ארבעים יום הוה כדתניא שלשה ימים הראשונים יבקש אדם רחמים שלא יסריח משלשה [7]ועד ארבעים יבקש רחמים שיהא זכר מארבעים יום ועד שלשה חדשים יבקש רחמים שלא יהא סנדל משלשה חדשים ועד ששה יבקש רחמים שלא יהא נפל מששה ועד תשעה יבקש רחמים שיצא בשלום ומי מהני רחמי והא"ר יצחק בריה דרב אמי [8]איש מזריע תחלה יולדת נקבה אשה מזרעת תחלה יולדת זכר שנאמר [2]אשה כי תזריע וילדה זכר הכא במאי עסקינן כגון שהזריעו שניהם בבת אחת: היה בא בדרך: ת"ר מעשה בהלל הזקן שהיה בא בדרך ושמע קול צוחה בעיר אמר מובטח אני שאין זה בתוך ביתי ועליו הכתוב אומר [3]משמועה רעה לא ייראה נכון לבו בטוח בה' אמר רבא [9]כל היכי דדרשת להאי קרא [1]מרישיה לסיפיה מדריש מסיפיה לרישיה מדריש מרישיה לסיפיה מדריש משמועה רעה לא ייראה מה טעם נכון לבו בטוח בה' מסיפיה לרישיה מדריש נכון לבו בטוח בה' משמועה רעה לא ייראה ההוא תלמידא דהוה קא אזיל בתריה דרבי ישמעאל ברבי יוסי בשוקא דציון חזייה דקא מפחיד אמר ליה חטאה את דכתיב [4]פחדו בציון חטאים אמר ליה [7]והכתיב [5]אשרי אדם מפחד תמיד אמר ליה ההוא בדברי תורה כתיב יהודה בר נתן הוה שקיל ואזיל בתריה דרב המנונא אתנח אמר ליה יסורים בעי ההוא גברא לאתויי אנפשיה דכתיב [6]כי פחד פחדתי ויאתיני ואשר יגורתי יבא לי והא כתיב אשרי אדם מפחד תמיד ההוא בדברי תורה כתיב: הנכנס לכרך: תנו רבנן [7]בכניסתו מהו אומר יהי רצון מלפניך ה' אלהי שתכניסני לכרך זה לשלום נכנס אומר מודה אני לפניך ה' אלהי שהכנסתני לכרך זה לשלום בקש לצאת אומר יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתוציאני מכרך זה לשלום יצא אומר מודה אני לפניך ה' אלהי שהוצאתני מכרך זה לשלום וכשם שהוצאתני לשלום כך תוליכני לשלום ותסמכני לשלום ותצעידני לשלום ותצילני מכף כל אויב ואורב בדרך אמר רב מתנא ל"ש אלא בכרך שאין דנין והורגין בו אבל בכרך שדנין והורגין בו לית לן בה א"ד אמר רב מתנא אפילו בכרך שדנין והורגין בו זימנין דלא מתרמי ליה אינש דיליף ליה זכותא ת"ר [8]הנכנס לבית המרחץ אומר יהי רצון מלפניך יי' אלהי שתצילני מזה ומכיוצא בו ואל יארע בי דבר קלקלה ועון ואם יארע בי דבר קלקלה ועון תהא מיתתי כפרה לכל עונותי אמר אביי לא לימא אינש הכי דלא לפתח פומיה לשטן [9]דאמר ר"ל וכן תנא משמיה דר' יוסי לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן אמר רב יוסף מאי קראה דכתיב [7]כמעט כסדום היינו לעמורה דמינו מאי אהדר להו נביא שמעו דבר יי' קציני סדום וגו' כי נפיק מאי אומר א"ר אחא מודה אני לפניך יי' אלהי שהצלתני מן האור ר' אבהו על לבי בני אפחית בי בני מתותיה אתרחיש ליה ניסא קם על עמודא שזיב מאה וחד גברי בחד אבריה אמר היינו דר' אחא דאמר רב אחא [א] [10]הנכנס להקיז דם אומר יהי רצון מלפניך יי' אלהי שיהא עסק זה לי לרפואה ותרפאני [ב] כי אל רופא נאמן אתה ורפואתך אמת לפי שאין דרכן של בני אדם לרפאות אלא שנהגו אמר אביי לא לימא אינש הכי [11]דתני דבי רבי ישמעאל [8]ורפא ירפא [12]מכאן שניתנה רשות לרופא לרפאות כי קאי מאי אומר אמר רב אחא ברוך רופא חנם הנכנס

אלהי שהכנסתני לשלום וכן ביציאה. **הנכנס** לבית הכסא אומר התכבדו מכובדים קדושים משרתי עליון, תנו כבוד לי"י והמתינו לי עד שאצא, שזה דרך בני אדם. כי נפיק מבוך אשר יצר האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים כול'. **תנו רבנן** הנכנס למרחץ אומר יהי רצון מלפניך י"י אלהי שתצילני מזה ומכיוצא בו לעתיד לבוא ואל יארע בי דבר קלקלה ועייל, וכי נאפיק מבוך ברוך אשר הצלתני מן האור. **הנכנס** להקיז דם אומר יהי רצון מלפניך י"י אלהי שיהא עסק זה לי לרפואה ותרפאני, כי אל רופא ורחמן אתה. כי נאפיק מאי, אמר רבא ברוך רופא חיים.

מסורת הש"ס

[1] [עיינוהו עב: ביצה כ: קדושין ס: גיטין מא: עד: חולין נמ. נדה נט:], [2] [פי' על זה כתב רש"י ביצה כ: ד"ה המיכלא ועי' בכ"מ פ"י מה"ב ה"ח], [3] [ובמות קכא: חולין מג.], [4] [ועי' תוס' סנהדרין כב. ד"ה מרבעים], [5] נדה כה: כמ. לא. ע"ז, [6] [לקמן סג. סנהדרין ע.], [7] גיטין נה:, [8] לעיל יט. כתובות מ:, [9] ב"ק פה.,

גליון הש"ס

גמ' כה דהתירא כו'. עי' רש"ל פסחים ק"ג ע"א ד"ה להודיעך כמו ועי' מ"ר סי' כב: שם בל היכי דדרשת להאי קרא. כעין זה לקמן סג ע"א: רש"י ד"ה שלא יהא סנדל. שלא תתעבר. עי' נדה דף כה ע"ב תוס' ד"ה קמ"ל:

הגהות הגר"א

[א] גמ' (דל"ר אחא) תמ"מ: [ב] שם (ותרפאני כי מ"ר ב"מ ורפואתך אמת לפי) תמ"מ וב"ב כי רופא חנם אמה: [ג] שם חנם. ב"ב וכ"ה בדל"ם אבל גירסת בס"ג והרמב"ם חוליס:

לעזי רש"י

לימ"ן [לימו"ן]. רפש, בוץ.

מוסף רש"י

כה דהתירא עדיף ליה. טוב לו להמיעצו כה דברי המתיר, שהוא קומן על שמועתו ואינו יכל להמיר, אבל כה הפוסרין אינה רואה שהבל יכולין להמתיר ואפילו בדבר המותר (ביצה ב:). אין מזכירין מעשה נסים. להניא לאיש מהן (חולין מג.). מרישיה לסיפיה. אם נאמר לדרשו למקרא זה יש לך לדרשו יפה בין בכתיבתו בין בסיפוך (לקמן סג.) לו: מאן דדרים ליה מרישיה לסיפיה מדרים, נדרש משמעותיה יפה (סנהדרין ע.). **והכתיב אשרי אדם מפחד תמיד.** דומא לגלות הטוב שלא תאיר תהלה ברך לא תאבד מעלתו מקלה בכך אם מעשה זאת (גיטין נה:). **מכאן שניתנה רשות לרופא לרפאות.** ולא אמרינן רמאנא ממי ומיהו מסי (ב"ק פה.).

רבינו חננאל

מיכלל דכי קנה וחזר וקנה הואיל ועכשו אין לו כיוצא בהן דברי הכל צריך לברך. לישנא אחרינא אמר רב הונא לא שאנו אילא שלא קנה כיוצא בהן, אבל אם קנה כיוצא בהן אין צריך לברך. ור' יוחנן אמר אחד זה ואחד זה צריך לברך. כלומר, בין קנה כיוצא בהן בין לא קנה כיוצא בהן צריך לברך. **מיתיבי** בנה בית חדש ואין לו כיוצא בהן צריך לברך דברי ר' מאיר, ר' יהודה אומר בין כך ובין כך צריך לברך. דיקינן מינה לר' מאיר מדקאתני ואין לו כיוצא בהן [הא יש לו כיוצא בהן] אף על פי שלא קנה מעולם כמותם אין צריך לברך, ור' יהודה אומר בין יש לו כיוצא בהן ובין אין לו כיוצא בהן הואיל ולא קנה עדיין כיוצא [בהן] צריך לברך. בשלמא לישנא קמא רב הונא כר' מאיר ור' יוחנן כר' יהודה, אלא ללישנא בתרא בשלמא רב הונא דאמר לא שאנו שצריך לברך אלא שלא קנה כיוצא בהן, אבל קנה כיוצא בהן אין צריך לברך, ודייקינן מינה אם מי שקנה כיוצא בהן ועכשיו אינם אצלו אין צריך לברך, כל שכן מי שיש אצלו עכשיו כיוצא בהן שאין צריך לברך, נמצא רב הונא כר' מאיר, אילא ר' יוחנן דאמר אפילו קנה כיוצא בהן ויש לו כיוצא בהן צריך לברך כמאן, לא כר' מאיר, דהא ר' מאיר סבר אם יש לו כיוצא בהן אין צריך לברך, ולא כר' יהודה דהא ר' יהודה סבר אם קנה כיוצא בהן אין צריך לברך, ומשני ר' יוחנן לא, לעולם ר' יהודה סבר אפילו קנה וחזר וקנה כיוצא בהן צריך לברך, ודהאי דקא מיפלגי ביש לו

מכלל דכי קנה וחזר וקנה דברי הכל אין צריך לברך וא"ד אמר רב הונא לא שנו אלא שלא קנה וחזר וקנה אבל קנה וחזר וקנה אין צריך לברך ור' יוחנן אמר [8]אפילו קנה וחזר וקנה צריך לברך מכלל דכי יש לו וקנה דברי הכל צריך לברך מיתיבי בנה בית חדש ואין לו כיוצא בו קנה כלים חדשים ואין לו כיוצא בהם צריך לברך יש לו כיוצא בהם אין צריך לברך דברי ר"מ ר' יהודה אומר בין כך ובין כך צריך לברך בשלמא לילישנא קמא רב הונא כר"מ ורבי יוחנן כרבי יהודה אלא ללישנא בתרא בשלמא רב הונא כרבי יהודה אלא רבי יוחנן דאמר כמאן לא כר"מ ולא כרבי יהודה אמר לך רבי יוחנן הוא הדין דלרבי יהודה קנה וחזר וקנה נמי צריך לברך והא דקא מיפלגי ביש לו וקנה להודיעך כחו דר"מ דאפי' קנה ויש לו אין צריך לברך וכל שכן קנה וחזר וקנה דאין צריך לברך וליפלגו בקנה וחזר וקנה דאין צריך לברך להודיעך כחו דר' יהודה [9]כח דהתירא עדיף ליה[3]:

[2]מברך על הרעה כו': היכי דמי כגון דשקל בדקא בארעיה אף על גב דטבא היא לדידיה דמסקא ארעא שירטון ושבחא השתא מיהא רעה היא: [3]ועל הטובה כו': היכי דמי כגון דאשכח מציאה אף על גב דרעה היא לדידיה דאי שמע בה מלכא שקיל לה מיניה השתא מיהא טובה היא: [4]היתה אשתו מעוברת ואמר יהי רצון שתלד כו' הרי זו תפלת שוא: ולא מהני רחמי מתיב רב יוסף [1]ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה מאי ואחר אמר רב לאחר שדנה לאה דין בעצמה ואמרה י"ב שבטים עתידין לצאת מיעקב ששה יצאו ממני וארבעה מן השפחות הרי עשרה אם זה זכר לא תהא אחותי רחל כאחת השפחות מיד נהפכה לבת שנא' ותקרא את שמה דינה [5]אין מזכירין מעשה נסים ואיבעית אימא מעשה דלאה בתוך ארבעים יום הוה כדתניא שלשה ימים הראשונים יבקש אדם רחמים שלא יסריח משלשה [7]ועד ארבעים יבקש רחמים שיהא זכר מארבעים יום ועד שלשה חדשים יבקש רחמים שלא יהא סנדל משלשה חדשים ועד ששה יבקש רחמים שלא יהא נפל מששה ועד תשעה יבקש רחמים שיצא בשלום ומי מהני רחמי והא"ר יצחק בריה דרב אמי [8]איש מזריע תחלה יולדת נקבה אשה מזרעת תחלה יולדת זכר שנאמר [2]אשה כי תזריע וילדה זכר הכא במאי עסקינן כגון שהזריעו שניהם בבת אחת: היה בא בדרך: ת"ר מעשה בהלל הזקן שהיה בא בדרך ושמע קול צוחה בעיר אמר מובטח אני שאין זה בתוך ביתי ועליו הכתוב אומר [3]משמועה רעה לא ייראה נכון לבו בטוח בה' אמר רבא [9]כל היכי דדרשת להאי קרא [1]מרישיה לסיפיה מדריש מסיפיה לרישיה מדריש מרישיה לסיפיה מדריש משמועה רעה לא ייראה מה טעם נכון לבו בטוח בה' מסיפיה לרישיה מדריש נכון לבו בטוח בה' משמועה רעה לא ייראה ההוא תלמידא דהוה קא אזיל בתריה דרבי ישמעאל ברבי יוסי בשוקא דציון חזייה דקא מפחיד אמר ליה חטאה את דכתיב [4]פחדו בציון חטאים אמר ליה [7]והכתיב [5]אשרי אדם מפחד תמיד אמר ליה ההוא בדברי תורה כתיב יהודה בר נתן הוה שקיל ואזיל בתריה דרב המנונא אתנח אמר ליה יסורים בעי ההוא גברא לאתויי אנפשיה דכתיב [6]כי פחד פחדתי ויאתיני ואשר יגורתי יבא לי והא כתיב אשרי אדם מפחד תמיד ההוא בדברי תורה כתיב: הנכנס לכרך: תנו רבנן [7]בכניסתו מהו אומר יהי רצון מלפניך ה' אלהי שתכניסני לכרך זה לשלום נכנס אומר מודה אני לפניך ה' אלהי שהכנסתני לכרך זה לשלום בקש לצאת אומר יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתוציאני מכרך זה לשלום יצא אומר מודה אני לפניך ה' אלהי שהוצאתני מכרך זה לשלום וכשם שהוצאתני לשלום כך תוליכני לשלום ותסמכני לשלום ותצעידני לשלום ותצילני מכף כל אויב ואורב בדרך אמר רב מתנא ל"ש אלא בכרך שאין דנין והורגין בו אבל בכרך שדנין והורגין בו לית לן בה א"ד אמר רב מתנא אפילו בכרך שדנין והורגין בו זימנין דלא מתרמי ליה אינש דיליף ליה זכותא ת"ר [8]הנכנס לבית המרחץ אומר יהי רצון מלפניך יי' אלהי שתצילני מזה ומכיוצא בו ואל יארע בי דבר קלקלה ועון ואם יארע בי דבר קלקלה ועון תהא מיתתי כפרה לכל עונותי אמר אביי לא לימא אינש הכי דלא לפתח פומיה לשטן [9]דאמר ר"ל וכן תנא משמיה דר' יוסי לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן אמר רב יוסף מאי קראה דכתיב [7]כמעט כסדום היינו לעמורה דמינו מאי אהדר להו נביא שמעו דבר יי' קציני סדום וגו' כי נפיק מאי אומר א"ר אחא מודה אני לפניך יי' אלהי שהצלתני מן האור ר' אבהו על לבי בני אפחית בי בני מתותיה אתרחיש ליה ניסא קם על עמודא שזיב מאה וחד גברי בחד אבריה אמר היינו דר' אחא דאמר רב אחא [א] [10]הנכנס להקיז דם אומר יהי רצון מלפניך יי' אלהי שיהא עסק זה לי לרפואה ותרפאני [ב] כי אל רופא נאמן אתה ורפואתך אמת לפי שאין דרכן של בני אדם לרפאות אלא שנהגו אמר אביי לא לימא אינש הכי [11]דתני דבי רבי ישמעאל [8]ורפא ירפא [12]מכאן שניתנה רשות לרופא לרפאות כי קאי מאי אומר אמר רב אחא ברוך רופא חנם הנכנס [ג]

עין משפט
נר מצוה

נח א מיי' פ"י מהל' ברכות [הל' ח] (סמג עשין מז) טוש"ע א"ח סימן רכג סעיף ג:
נו ב ג מיי' שם הלכה ד (סמג שם) טוש"ע א"ח סי' רכב סעיף ד:
נז ד ה מיי' שם הלכה [כב] כה סמג שם טוש"ע א"ח סימן לז סעיף ח:
נח ו מיי' שם הלכה ט טוש"ע שם סעיף ג:
נט ז מיי' שם הל' כא טוש"ע שם סעיף ד:
ס ח טוש"ע י"ד סימן שלו סעיף ח:

תורה אור השלם

1. וְאַחַר יָלְדָה בַּת וַתִּקְרָא אֶת שְׁמָהּ דִּינָה:
בראשית ל כא
2. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ וְיָלְדָה זָכָר וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי נִדַּת דְּוֹתָהּ תִּטְמָא:
ויקרא יב ב
3. מִשְּׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נָכוֹן לִבּוֹ בָּטֻחַ בַּיְיָ:
תהלים קיב ז
4. פָּחֲדוּ בְצִיּוֹן חַטָּאִים אָחֲזָה רָעָדָה חֲנֵפִים מִי יָגוּר לָנוּ אֵשׁ אוֹכֵלָה מִי יָגוּר לָנוּ מוֹקְדֵי עוֹלָם:
ישעיהו לג יד
5. אַשְׁרֵי אָדָם מְפַחֵד תָּמִיד וּמַקְשֶׁה לִבּוֹ יִפּוֹל בְּרָעָה:
משלי כח יד
6. כִּי פָּחַד פָּחַדְתִּי וַיֶּאֱתָיֵנִי וַאֲשֶׁר יָגֹרְתִּי יָבֹא לִי:
איוב ג כה
7. לוּלֵי יְיָ צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שָׂרִיד כִּמְעָט כְּסְדֹם הָיִינוּ לַעֲמֹרָה דָּמִינוּ:
ישעיהו א ט
8. אִם יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בְּחוּץ עַל מִשְׁעַנְתּוֹ וְנִקָּה הַמַּכֶּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרָפֹא יְרַפֵּא:
תהלים נו יא

רבינו חננאל (המשך)

ודייקת מדקא מיפלגי ביש לו כיוצא בהן, ר' מאיר סבר אין צריך לברך ור' יהודה סבר אף על פי שיש לו כיוצא בהן צריך לברך, מיכלל בשקנה כיוצא בהן וישנם מצויין אצלו מודה לר' מאיר שאין צריך לברך, אילא אפילו בהא פליגי ר' יהודה. והאי (מפריש) [דפריש] פלוגתיהו ביש לו להודיעך כחו דר' מאיר, דכיון שיש לו אף על פי שלא קנה כיוצא בהן מעולם אין צריך לברך. **וקימא** לן כר' יוחנן וכלישנא בתרא דדיקא במתניתין דתנן קנה כילים ולא תנן יש לו, וכל היכא דפליגי ר' יוחנן ורב הונא הילכתא כר' יוחנן. ולא עוד אלא דקא מתרץ ר' יהודה לטעמיה, ור' יהודה ור' מאיר הילכתא כר' יהודה, הילכך הילכתא דבין קנה ובין לא קנה כיוצא בהן, ואפילו אם יש לו כיוצא בהן צריך לברך. **מתני' היתה אשתו מעוברת ואמר יהי רצון מלפניך שתלד אשתי זכר הרי זו תפלת שוא.** אוקימנא לאחר מ' יום היא תפלת שוא, אבל בתוך ארבעים יום מהני רחמי, והוא שהזריעו איש ואשתו בבת אחת. **אשרי אדם מפחד תמיד בדברי תורה,** אבל במילי דעלמא החוטא מתפחד שנאמר פחדו בציון חטאים וג'. **הנכנס לכרך מתפלל ב' כול'.** פירוש רצועק על העתיד, כיצד, ביקש להיכנס לעיר אומר יהי רצון מלפניך שתכניסני לשלום כול'. נכנס לשלום נותן הודאה לשעבר, כיצד, אומר מודה אני לפניך י"י